

Iemand die Jeruzalem in haar heerlijkheid niet heeft gezien, heeft nog nooit een mooie stad gezien. Zo spreken de rabbijnen over Jeruzalem. In een tijd dat de stad zelf verwoest is. Hun lovende woorden zijn eindeloos. En voor iedere bezoeker is Jeruzalem nog altijd een speciale ervaring. Er is iets met deze stad. Ze is bijzonder. Ze bezit wat andere steden niet hebben. Een stad om van te houden. Om lief te hebben. Om nooit meer te vergeten.

Wat Jeruzalem nu zo bijzonder maakt

Maar wat is het nu precies dat Jeruzalem zo bijzonder maakt? Misschien haar bijzondere positie. Hooggelegen. Aan de rand van de woestijn van Judea. Je kunt je zo voorstellen welke indruk de stad op de pelgrims maakte. Als ze vanuit de woestijn van Judea de Olijfberg beklommen. En Jeruzalem ineens haar pracht voor hen ontvouwde. Of is het de aparte steensoort. Gebruikt voor alles wat er gebouwd wordt. Sinds de tijd van het Britse mandaat voorgeschreven. Een witte schittering rond het middaguur. Een gouden gloed bij zonsondergang. Of is het nog meer. Zijn het de woorden van die inscriptie in de Joodse wijk. De woorden van Zacharia 8 vers 4-5: "Opnieuw zullen er op de pleinen van Jeruzalem oude mensen zitten, steunend op hun stok vanwege hun hoge leeftijd, en de straten zullen krioelen van de spelende kinderen." De droom van gereformeerde predikanten in de 16^e en 17^e eeuw tastbare realiteit. Of misschien toch die tuin van Getsemane met zijn eeuwenoude olijfbomen. Of die haast even oude en eerbiedwaardige Heilige Grafkerk. Opstanding gevat in steen.

De stad van de grote Koning

Voor de meeste pelgrims van nu ligt het nog weer anders. Zij zien vanaf de Olijfberg een gouden koepel. Ze lijkt alle aandacht naar zich toe te trekken. Weg van alles wat christelijk is. Weg zeker ook van alles wat Joods is. De Rotskoepel van de moslims. Het visioen van Mohammed gevat in steen. En toch. Lukken doet het niet. Het grote witte plein er omheen eist alle aandacht op. Eens vol aanbidding rond het huis van God – de grote Koning van Israël. Nu zonder tempelgebouwen achtergebleven. Toch weet dat plein je aandacht te vangen en omhoog te richten. Alsof het wacht op de dingen die komen gaan.

Niet voor niets noemt de Heiland in Matteüs 5 vers 35 Jeruzalem de 'stad van de grote Koning'. Daarbij grijpt Hij terug op de woorden van Psalm 48 vers 3. Daar leest de Statenvertaling: "Schoon van gelegenheid, een vreugde der ganse aarde is de berg Sion, aan de zijde van het noorden; de stad van de grote Koning." Eenmaal zal de Mensenzoon het koningschap over die stad overdragen aan God de Vader (1 Korintiërs 15 vers 24). Wat niet anders kan betekenen, dan dat de Heere Jezus eerst nog koning zal zijn in Jeruzalem.

In de hoofdrol

Wanneer dat zal gebeuren? Dat vroegen de leerlingen zich ook af in Handelingen 1 vers 6: "Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het ko-

ningschap over Israël herstellen?” Maar dat grote ogenblik blijft nog verborgen. Eerst zal de kerk met het Woord door de wereld moeten gaan. Tot aan de einden der aarde. En toch. Wat lijkt die tijd haast binnen handbereik. De vijgenboom Israël is al uitgelopen. De lente is aanbroken. Straks komt de grote zomer. En Jeruzalem speelt daarin de hoofdrol. Hoe zou het anders kunnen?

De stad van goud is immers ook de stad van God. Hij heeft haar lief boven alle andere steden. Is dat het niet wat van Jeruzalem zo'n bijzondere stad maakt? Gewoon nergens anders om, dan omdat God van haar houdt. Voor God is Jeruzalem de bruid. Zij symboliseert heel Zijn geliefde volk. Zijn oogappel Israël. Denk aan wat de profeet in Ezechiël 16 vers 14 mag zeggen over de stad die glanst van Gods liefde: “Bij alle volken beroemd om je schoonheid, en je schoonheid was volmaakt want ze kwam van Mij – spreekt God, de HEERE.”

The place to be

En daarom is Jeruzalem werkelijk de 'place to be'. Nu en straks. De stad van David. De stad van de tempel. De stad van God. De stad waar de Redder van deze wereld gekruisigd werd. De stad waar de Zaligmaar de dood heeft overwonnen. De stad waar Hij vertrok op weg naar de hemel. Maar ook de stad waar Hij eenmaal zal terugkeren. Opnieuw is het de profeet Zacharia die daarvan profeteren mag. In Zacharia 14 vers 4: “Die dag zal Hij Zijn voeten op de Olijfberg planten” en “De HEERE, mijn God, zal verschijnen met al de Zijnen.”

Dat geeft Jeruzalem een bijzondere positie. Dat kleurt ook het gevoel dat Jeruzalem de pelgrim geeft. Om alles wat hier is gebeurd en nog gebeuren zal. Dat maakt Israëls hoofdstad zo bijzonder. Tot in het laatste Bijbelboek toe. Waar ze als de bruid van Ezechiël 16 uit de hemel neerdaalt in Openbaring 21 vers 10. De waarheid van Ezechiël 16 vers 63 zichtbaar – troost van de Bruidegom voor Zijn bruid: “Ik vergeef je alles wat je hebt gedaan”. Precies wat elke pelgrim hoort, als hij aan het einde van zijn aardse leven de hemelse Lichtstad binnengaat.